

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

N. 2008 — 341 (2008 — 301) [2008/11051]

20 DECEMBER 2007. — Koninklijk besluit betreffende de procedure voor uitwerking, goedkeuring en bekendmaking van het plan inzake ontwikkeling van het transmissienet voor elektriciteit. — Errata

In het *Belgisch Staatsblad* van 1 februari 2008, bl. 5547, akte nr. 2007/11404 :

- Franse tekst : moet de hoofding gelezen worden zoals hierboven;
- Artikel 7, Nederlandse tekst, moet vervangen worden door volgende tekst :

« Art. 7. Rekening houdende met de adviezen van de commissie en de minister bevoegd voor het mariene milieu in het ontwikkelingsplan, gaat de netbeheerder over tot evaluatie van de gevolgen voor het milieu van het ontwerp in toepassing van de bepalingen van de artikelen 9 tot 14 van de wet van 13 februari 2006. »

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

F. 2008 — 341 (2008 — 301) [2008/11051]

20 DECEMBRE 2007. — Arrêté royal relatif à la procédure d'élaboration, d'approbation et de publication du plan de développement du réseau de transport d'électricité. — Errata

Au *Moniteur belge* du 1er février 2008, page 5547, acte n° 2007/11404 :

- Texte français : il faut lire l'intitulé comme ci-dessus;
- Article 7, texte néerlandais, il faut remplacer ce texte par le texte suivant :

« Art. 7. Rekening houdende met de adviezen van de commissie en de minister bevoegd voor het mariene milieu in het ontwikkelingsplan, gaat de netbeheerder over tot evaluatie van de gevolgen voor het milieu van het ontwerp in toepassing van de bepalingen van de artikelen 9 tot 14 van de wet van 13 februari 2006. »

INTERFEDERAAL KORPS
VAN DE INSPECTIE VAN FINANCIËN

N. 2008 — 342 [C - 2008/03026]

20 DECEMBER 2007. — Koninklijk besluit houdende vaststelling van de deontologische code van het Interfederaal Korps van de Inspectie van financiën

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van koninklijk besluit dat ter ondertekening van Uwe Majesteit wordt voorgelegd, geeft uitvoering aan artikel 6 van het koninklijk besluit van 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën, gewijzigd door artikel 109 van het koninklijk besluit van 1 april 2003 tot vaststelling van het statuut van de leden van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën en tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën. Dit artikel voorziet dat de Raad van de Inspectie van financiën een deontologische code opstelt die door het interministerieel comité van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën dient te worden goedgekeurd en vervolgens, na akkoord van de Regeringen en Colleges van de Deelentiteiten, bij een in Ministerraad overlegd besluit dient te worden goedgekeurd.

De inspecteurs van financiën behoren hun ambt op een loyale, zorgvuldige en integere wijze uit te oefenen. De deontologische code bevat een aantal ethische gedragsregels die de inspecteurs dienen in acht te nemen bij de uitoefening van hun ambt. Het ontwikkelen van een eigen gedragscode kan bijdragen tot een beter normbesef en zal een gunstige weerslag hebben op het functioneren van de inspecteur van financiën, zowel op individueel vlak als ten aanzien van het Korps.

De draagwijdte van deze ethische gedragsregels moet worden gerelateerd ten aanzien van de belangrijke rol die de Inspectie van financiën vervult in het besluitvormingsproces van de overheid :

— de Ministers en de Regeringen moeten kunnen rekenen op zorgvuldig uitgebrachte adviezen waarin alle aspecten die van belang zijn voor het nemen van een beslissing behoorlijk worden onderzocht;

— de budgettaire analyses van de inspecteurs van financiën vormen een belangrijke basis voor de budgettaire besprekingen en voor het beoordelen van budgettaire haalbaarheid van voorstellen van beslissingen;

— als budgettaire raadgevers van de functioneel bevoegde ministers kunnen de inspecteurs van financiën, dank zij hun kennis en ervaring, bijdragen tot een efficiëntere en effectievere werkende overheid;

— als auditeur moeten zij, op basis van steekproefsgewijze controles volgens internationaal aanvaarde standaarden, een redelijke zekerheid kunnen geven dat de toegestane middelen correct (reglementair) werden aangewend.

CORPS INTERFEDERAL
DE L'INSPECTION DES FINANCES

F. 2008 — 342 [C - 2008/03026]

20 DECEMBRE 2007. — Arrêté royal fixant le code de déontologie du Corps inter fédéral de l'Inspection des finances

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté royal qui est déposé à la signature de Votre Majesté, donne exécution à l'article 6 de l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps inter fédéral de l'Inspection des finances, modifié par l'article 109 de l'arrêté royal du 1er avril 2003 fixant le statut des membres du Corps inter fédéral de l'Inspection des finances et modifiant l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps inter fédéral de l'Inspection des finances. Cet arrêté prévoit que le Conseil de l'Inspection des finances établit un code de déontologie qui doit être approuvé par le Comité interministériel de l'Inspection des finances et par la suite, après accord des Gouvernements et Collèges des Entités fédérées, qui doit être approuvé par un arrêté délibéré au Conseil des Ministres.

Les inspecteurs des finances doivent exercer leur fonction de manière loyale, consciencieuse et intègre. Ce code de déontologie contient un certain nombre de règles étiques de conduite que les inspecteurs des finances doivent prendre en compte pour l'exercice de leur fonction. Le développement d'un code de conduite propre peut contribuer à un meilleur sens de la norme et peut avoir un impact favorable sur le fonctionnement de l'inspecteur des finances, aussi bien sur le plan individuel qu'à l'égard du Corps.

La portée de ces règles étiques de conduite doit être rapportée au rôle important que l'Inspection des finances remplit dans le processus décisionnel de l'autorité :

— les Ministres et les Gouvernements doivent pouvoir compter sur les avis consciencieusement émis dans lesquels tous les aspects qui sont importants pour la prise d'une décision sont correctement analysés;

— les analyses budgétaires des inspecteurs des finances forment une base importante pour les discussions budgétaires et pour le jugement de la faisabilité budgétaire des propositions de décisions;

— en tant que conseillers budgétaires des ministres fonctionnels compétents, les inspecteurs des finances peuvent, grâce à leur connaissance et leur expérience, contribuer à une autorité fonctionnant de manière efficace et efficiente;

— en tant qu'auditeur, ils doivent pouvoir donner, sur la base de contrôles par échantillonnage selon des standards approuvés internationalement, une assurance raisonnable que les moyens accordés ont été utilisés correctement (réglementairement).

Deze gedragsregels steunen op de volgende fundamentele principes waaraan elke inspecteur van financiën zich dient te houden :

— Integriteit vormt een onmisbare factor voor de geloofwaardigheid en de betrouwbaarheid van het ambt. Het integriteitsprincipe veronderstelt dat elke inspecteur van financiën zich in al zijn beroepsmatige contacten gedraagt naar de hoogste ethische beginselen van moraal, intellectuele en materiële eerlijkheid.

— Objectiviteit : de inspecteur van financiën dient zich te baseren op betrouwbare en verifieerbare inlichtingen.

— Competentie : de inspecteur van financiën heeft de voortdurende plicht om zijn professionele kennis te onderhouden en ervoor te zorgen dat zijn "klanten" kunnen rekenen op een competente, professionele dienstverlening in overeenstemming met de meest recente praktijk, wetgeving en technieken.

— Vertrouwelijkheid : de inspecteur van financiën dient de vertrouwelijkheid van de inlichtingen die hij bij de uitoefening van zijn functie krijgt alsook het vertrouwelijk karakter van zijn adviezen, te eerbiedigen.

— Professioneel gedrag : de inspecteur van financiën dient de wetten en reglementeringen in acht te nemen en elke activiteit te vermijden die het ambt in diskrediet kan brengen.

De deontologische code legt de nadruk op de volgende basisvereisten die aan voormelde principes beantwoorden.

1. Onafhankelijkheid

De onafhankelijkheid van de Inspectie van financiën vormt een van de belangrijkste basisvoorwaarden om de adviserende en controlefunctie op een objectieve en betrouwbare wijze te kunnen uitoefenen. Het gebrek aan onafhankelijkheid van een lid van het Korps kan het imago van het ganse Korps op dit vlak in het gedrang brengen.

Vandaar dat een aantal verbodsbepalingen, onverenigbaarheden en na te leven principes op het vlak van objectiviteit en contacten met derden, worden gedefinieerd.

Deze verbodsbepalingen hebben betrekking op het vermijden van belangenconflicten, van beïnvloeding door derden en van activiteiten die de integriteit en de waardigheid van de functie zouden kunnen schaden.

Op het vlak van de onverenigbaarheden worden concrete gevallen vermeld :

— de inspecteur van financiën mag geen beheers- of beleidsfunctie uitoefenen in de administratie waar hij zijn functie van inspecteur van financiën uitoefent (meer bepaald mag de inspecteur van financiën geen lid zijn van het beheerscomité of de beheerraad, noch een leidinggevende functie uitoefenen);

— tevens worden enkele regels vooropgesteld voor inspecteurs van financiën die hun functie op een ministerieel kabinet of beleidsorgaan (bedoeld in het koninklijk besluit van 19 juli 2001 betreffende de invulling van de beleidsorganen van de federale overheidsdiensten en betreffende de personeelsleden van de federale overheidsdiensten aangewezen om deel uit te maken van een kabinet van een lid van een Regering of van een College van een Gemeenschap of een Gewest) stopzetten en hun ambt bij de Inspectie van financiën terug opnemen.

De inspecteurs van financiën worden ook geacht om hun functie op een strikt objectieve wijze uit te oefenen. De in dit kader vastgestelde gedragsregels hebben betrekking op het onderzoek van dossiers en het uitbrengen van adviezen en rapporten alsook op hun contacten met derden.

2. Loyauteit

Dit luik bevat gedragsregels m.b.t.

— de wijze waarop de inspecteur van financiën zijn functie uitoefent (integer, met naleving van de reglementering en gericht op het algemeen belang);

— loyauté ten aanzien van de bevoegde autoriteiten en zijn collega's;

— de professionele discretie.

Ces règles de conduites s'appuient sur les principes fondamentaux suivants dont chaque inspecteur des finances doit tenir compte :

— L'intégrité forme un facteur indispensable pour la crédibilité et la fiabilité de la fonction. Le principe de l'intégrité suppose que chaque inspecteur des finances se comporte dans tous ses contacts professionnels selon les plus hauts principes éthiques de l'honnêteté morale, intellectuelle et matérielle.

— Objectivité : l'inspecteur des finances doit se baser sur des informations fiables et vérifiables.

— Compétence : l'inspecteur des finances a le devoir permanent d'entretenir ses connaissances professionnelles et veiller à ce que ses "clients" puissent compter sur une prestation de services compétente et professionnelle en accord avec les pratiques, les législations et les techniques les plus récentes.

— Confidentialité : l'inspecteur des finances doit respecter la confidentialité des informations qu'il reçoit de par sa fonction ainsi que le caractère confidentiel de ses avis.

— Comportement professionnel : l'inspecteur des finances doit prendre en compte les lois et les réglementations et éviter toute activité qui peut porter discrédit à la fonction.

Le code de déontologie met l'accent sur les exigences de base suivantes qui répondent aux principes susmentionnés.

1. Indépendance

L'indépendance de l'Inspection des finances représente une des conditions de base les plus importantes pour pouvoir exercer la fonction de conseil et de contrôle d'une manière objective et fiable. Le manque d'indépendance d'un membre du Corps peut compromettre l'image de tout le Corps dans ce domaine.

De là est défini un certain nombre d'interdictions, d'incompatibilités et de principes à respecter sur le plan de l'objectivité et des contacts avec des tiers.

Ces interdictions concernent le fait d'éviter des conflits d'intérêt, l'influence de tiers et les activités qui pourraient nuire à l'intégrité et à la dignité de la fonction.

Sur le plan des incompatibilités, des cas concrets sont mentionnés :

— l'inspecteur des finances ne peut pas exercer une fonction de gestion ou de stratégie dans l'administration où il exerce sa fonction d'inspecteur des finances (l'inspecteur des finances ne peut notamment pas être membre du conseil d'administration ou du comité de gestion, ni exercer une fonction dirigeante);

— quelques règles ont également été posées comme principe pour les inspecteurs des finances qui mettent fin à leur fonction dans un cabinet ministériel, un organe stratégique (visé par l'arrêté royal du 19 juillet 2001 relatif à l'installation des organes stratégiques des services publics fédéraux et relatif aux membres du personnel des services publics fédéraux désignés pour faire partie du cabinet d'un membre d'un Gouvernement ou d'un Collège d'une Communauté ou d'une Région) et qui reprennent leur fonction au sein de l'Inspection des finances.

Les inspecteurs des finances sont également tenus d'exercer leur fonction d'une manière strictement objective. Les règles de conduites fixées dans ce cadre ont trait à l'analyse des dossiers et à l'émission d'avis et de rapports ainsi qu'à leurs contacts avec des tiers.

2. Loyauté

Ce volet comprend des règles de conduite concernant

— la façon dont il exerce sa fonction (intègre, avec le respect de la réglementation et basée sur l'intérêt général);

— loyauté à l'égard des autorités compétentes et de ses collègues;

— la discrétion professionnelle.

3. Plichtsbewustzijn

De gedragsregels betreffende het plichtsbewustzijn hebben voornamelijk betrekking op het niveau van deskundigheid en vakbekwaamheid alsook op de beroepsernst en inzet in termen van beschikbaarheid en termijnen inzake het uitbrengen van adviezen.

De inspecteurs van financiën worden geacht hun verantwoordelijkheden op het vlak van deze plichten te zullen nakomen in het uitoefenen van hun functie. Zij hebben de verplichting om voortdurend waakzaam te zijn ten aanzien van elke risico tot niet-naleving van de principes vermeld in de deontologische code.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en getrouwe dienaar

De Minister van Begroting,
Mevr. F. VAN DEN BOSSCHE

ADVIES 42.902/4 VAN 21 MEI 2007

VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 24 april 2007 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Begroting verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende vaststelling van de deontologische code van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën", heeft het volgende advies gegeven:

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de Regering op het feit dat de ontstentenis van de controle die het Parlement krachtens de Grondwet moet kunnen uitoefenen, tot gevolg heeft dat de Regering niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de Regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Algemene opmerking

Artikel 51, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten luidt als volgt:

"Na akkoord van de Regeringen, organiseert de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het korps van de Inspectie van Financiën, de betrokkenheid van de Gemeenschappen en de Gewesten aan het beheer ervan alsook de terbeschikkingstelling van de inspecteurs van Financiën bij de Gemeenschappen en Gewesten met het oog op de uitvoering van de opdrachten die hun krachtens het eerste lid zijn toevertrouwd".

Artikel 6, § 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën, zoals die bepaling ingevoegd is bij artikel 109 van het koninklijk besluit van 1 april 2003 tot vaststelling van het statuut van de leden van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën en tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën, luidt als volgt:

"De Raad stelt een deontologische code op. Deze code wordt door het Comité goedgekeurd. Na akkoord van de Regeringen en Colleges van de Deelentiteiten, is zij het voorwerp van een in Ministerraad overlegd besluit".

3. La conscience professionnelle

Les règles de conduite relatives à la conscience professionnelle concernent principalement la compétence et la technicité professionnelle ainsi que le sérieux professionnel et l'engagement en termes de disponibilité et de délais en ce qui concerne l'émission des avis.

Les inspecteurs des finances sont priés d'assumer, dans l'exercice de leur fonction, leurs responsabilités sur le plan de ces obligations. Ils ont l'obligation d'être en permanence vigilants à l'égard de chaque risque de non-respect des principes mentionnés dans le code de déontologie.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur

La Ministre du Budget,
Mme F. VAN DEN BOSSCHE

AVIS 42.902/4 DU 21 MAI 2007

DE LA SECTION DE LEGISLATION DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, quatrième chambre, saisi par la Vice-Première Ministre et Ministre du Budget, le 24 avril 2007, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "fixant le code de déontologie du Corps interfédéral de l'Inspection des finances", a donné l'avis suivant:

Compte tenu du moment où le présent avis est donné, le Conseil d'Etat attire l'attention du Gouvernement sur le fait que l'absence du contrôle qu'il appartient au Parlement d'exercer en vertu de la Constitution, a pour conséquence que le Gouvernement ne dispose pas de la plénitude de ses compétences. Le présent avis est toutefois donné sans qu'il soit examiné si le projet relève bien des compétences ainsi limitées, la section de législation n'ayant pas connaissance de l'ensemble des éléments de fait que le Gouvernement peut prendre en considération lorsqu'il doit apprécier la nécessité d'arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1/, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique du projet, formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, le projet appelle les observations suivantes.

Observation générale

L'article 51, alinéa 3, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions dispose comme suit:

"Après accord des Gouvernements le Roi organise, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le corps de l'inspection des finances, l'association des Communautés et des Régions à sa gestion, ainsi que la mise à disposition des inspecteurs des finances auprès des Communautés et des Régions en vue d'assurer la réalisation des missions qui leur sont confiées en vertu de l'alinéa 1er".

L'article 6, § 5, alinéa 2, de l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps interfédéral de l'Inspection des finances, tel qu'inséré par l'article 109 de l'arrêté royal du 1er avril 2003 fixant le statut des membres du Corps interfédéral de l'Inspection des finances et modifiant l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps interfédéral de l'Inspection des finances, est rédigé comme suit:

"Le Conseil établit un code de déontologie. Ce code est approuvé par le Comité. Il fait l'objet d'un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres après accord des Gouvernements et Collèges des Entités fédérées."

Zoals de afdeling wetgeving opgemerkt heeft inzonderheid in advies 39.515/2 dat ze op 21 december 2005 heeft gegeven over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 10 mei 2006 houdende vaststelling van de deontologische code van de politiediensten :

“is een deontologische code uit de aard der zaak een geheel van regels die de personen welke in de uitoefening van hun beroep eraan onderworpen zijn, in hun gedragingen moeten leiden en waarvan de niet-inachtneming tuchtrechtelijk kan worden gestraft [...]. Het gaat er dus om een regelgevende tekst op te stellen [...]”.

Hoewel het in casu de Raad van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën is die een deontologische code opstelt (1) en hoewel die tekst moet worden goedgekeurd door het Interministerieel Comité van de Inspectie van financiën (2), komt de bevoegdheid om die code vast te stellen niettemin alleen toe aan de Koning, handelend volgens de vormvereisten voorgeschreven bij artikel 51, derde lid, van de voormelde bijzondere wet van 16 januari 1989.

Immers, zoals de afdeling wetgeving eraan herinnerd heeft inzonderheid in advies 33.757/2 dat ze op 30 oktober 2002 heeft gegeven over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van 18 april 2003 van de Franse Gemeenschapsregering houdende de Gedragscode voor de personeelsleden van de Diensten van de Regering van de Franse Gemeenschap en van sommige instellingen van openbaar nut, zijn de regels van de plichtenleer die voor de personeelsleden van de overheidsdiensten gelden ontegensprekelijk bedoeld om een integreerend deel te vormen van de administratieve rechtspositie van de personeelsleden in kwestie. In advies 40.572/2 dat op 1 juni 2006 is gegeven over een amendement van de Regering op het voorontwerp van wet “houdende dringende diverse bepalingen” heeft de afdeling wetgeving daaruit afgeleid dat “alleen de overheid die ermee belast is het personeelsstatuut uit te vaardigen bevoegd is om een code van die aard goed te keuren”.

Wat meer in het bijzonder de leden van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën betreft, heeft de afdeling wetgeving in advies 34.901/4, dat op 19 maart 2003 is uitgebracht over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 1 april 2003 tot vaststelling van het statuut van de leden van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën en tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën, onderstreept dat

“[...] de Koning, met instemming van de regeringen van de deelentiteiten, de regels dient vast te stellen die betrekking hebben op de organisatie van dit interfederaal Korps van de Inspectie van financiën, met inbegrip van de regels betreffende de rechtspositieregeling van de inspecteurs van financiën. De delegaties aan het Comité zijn beperkt tot het beheer van het interfederaal Korps en kunnen geen betrekking hebben op hoofdaspecten van de organisatie ervan.

[...]

Ten slotte wijzigt artikel 109 van het ontwerp artikel 6 van het voormelde koninklijk besluit van 28 april 1998 om de Raad van het Korps te machtigen een “deontologische code” op te stellen, die vervolgens door het Comité moet worden goedgekeurd, welke beroeps-ethische gedragslijnen de plichten van de inspecteurs dienen vast te stellen, inzonderheid wat hun betrekkingen met de leden van de regeringen betreft. De plichten van ambtenaren vormen een belangrijk gegeven van de rechtspositieregeling en ambtenaren kunnen tuchtrechtelijk worden vervolgd wanneer ze die plichten niet nakomen. In het ontwerp zelf zouden ook deze voornaamste plichten moeten worden bepaald.

Met al deze punten moeten de gemeenschaps- en gewestregeringen, met inbegrip van de colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, hun instemming kunnen betuigen overeenkomstig artikel 51, derde lid, van de genoemde bijzondere wet. Het gaat hier immers om essentiële elementen van de rechtspositieregeling van de inspecteurs van financiën, die moeten worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad”.

De deontologische code van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën is dus wel degelijk het werk van de Koning, die krachtens artikel 51, derde lid, van de voornoemde bijzondere wet van 16 januari 1989 als enige bevoegd is om de essentiële regels van de rechtspositieregeling van de leden van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën vast te stellen (3). Deze adviesaanvraag is bijgevolg ontvankelijk in het licht van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (4).

Ainsi que la section de législation l’a souligné notamment dans l’avis 39.515/2 donné le 21 décembre 2005 sur un projet devenu l’arrêté royal du 10 mai 2006 fixant le Code de déontologie des services de police

“un code de déontologie est, par nature, un ensemble de règles qui doivent guider le comportement des personnes qui y sont soumises dans l’exercice de leur profession et dont la violation est susceptible d’être sanctionnée disciplinairement [...]. Il s’agit donc d’élaborer un texte de portée normative [...]”.

Bien que ce soit en l’espèce le Conseil du Corps interfédéral de l’Inspection des finances qui établit le Code de déontologie du Corps interfédéral de l’Inspection des finances (1) et que ce texte doit être approuvé par le Comité interministeriel de l’Inspection des finances (2), la compétence d’adopter ce code n’en est pas moins réservée au Roi, agissant selon les formalités prescrites par l’article 51, alinéa 3, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 précitée.

En effet, comme la section de législation l’a rappelé notamment dans l’avis 33.757/2 donné le 30 octobre 2002 sur un projet devenu l’arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 18 avril 2003 portant le Code de déontologie des membres du personnel des Services du Gouvernement de la Communauté française et de certains Organismes d’intérêt public, les règles de déontologie applicables aux membres du personnel de la fonction publique “sont incontestablement appelées à faire partie intégrante du statut administratif des agents concernés”. Dans l’avis 40.572/2 donné le 1er juin 2006 sur un amendement du Gouvernement à l’avant-projet de loi “portant des dispositions diverses urgentes”, la section de législation en a déduit que “seule l’autorité chargée d’édicter le statut du personnel (est) en mesure d’adopter un code de cette nature.”

S’agissant plus particulièrement des membres du Corps interfédéral de l’Inspection des finances, la section de législation a souligné, dans l’avis 34.901/4 donné le 19 mars 2003 sur un projet devenu l’arrêté royal du 1er avril 2003 fixant le statut des membres du Corps interfédéral de l’Inspection des finances et modifiant l’arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps interfédéral de l’Inspection des finances, que

“[...] c’est au Roi, avec l’accord des Gouvernements des entités fédérées, qu’il appartient de fixer les règles touchant à l’organisation de ce Corps interfédéral de l’Inspection des finances, en ce compris les règles relatives au régime statutaire des inspecteurs des finances. Les délégations au comité sont limitées à la gestion du Corps interfédéral et ne peuvent s’étendre à des éléments essentiels de son organisation.

[...]

Enfin, l’article 109 du projet modifie l’article 6 de l’arrêté royal du 28 avril 1998 précité afin d’habiliter le Conseil du Corps à établir un “code de déontologie” qui doit ensuite être approuvé par le Comité, ce code devant déterminer les devoirs des inspecteurs des finances, notamment dans leurs rapports avec les membres des Gouvernements. Les devoirs des agents sont des éléments importants du régime statutaire et en cas de non-respect de ceux-ci, ils peuvent être poursuivis sur le plan disciplinaire. Le projet devrait également définir lui-même ces principaux devoirs.

Pour l’ensemble de ces points, les Gouvernements des régions et des communautés, en ce compris les Collèges de la Commission communautaire commune et de la Commission communautaire française, doivent être en mesure de donner leur accord conformément à l’article 51, alinéa 3, de la loi spéciale précitée. En effet, il s’agit là d’éléments essentiels du statut des inspecteurs des finances qui doivent être déterminés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.”

Le Code de déontologie du Corps interfédéral de l’Inspection des finances est donc bien l’oeuvre du Roi, seul compétent pour adopter (3) les règles essentielles du statut des membres du Corps interfédéral de l’Inspection des finances en vertu de l’article 51, alinéa 3, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 précitée. La présente demande d’avis est par conséquent recevable au regard de l’article 3, § 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d’Etat (4).

Bijzondere opmerkingen

Aanhef

Nieuw eerste lid (in te voegen)

Om naar de rechtsgrond van het ontworpen besluit te verwijzen, dient een als volgt luidend eerste lid te worden ingevoegd :

"Gelet op artikel 51, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten;"

Eerste lid (dat het tweede lid wordt)

De woorden "inzonderheid op artikel 6 zoals gewijzigd door artikel 109 van het koninklijk besluit" zouden beter vervangen worden door de woorden "inzonderheid op artikel 6, § 5, tweede lid, ingevoegd bij het koninklijk besluit [...]voorts zoals in het ontwerp]"

Nieuw lid (in te voegen als derde lid)

Een als volgt luidend nieuw lid, dat het derde lid wordt, dient te worden ingevoegd :

"Gelet op het voorstel van de Raad van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën van 15 januari 2004;"

Nieuw lid (in te voegen als vierde lid)

Een als volgt luidend nieuw lid, dat het vierde lid wordt, dient te worden ingevoegd :

"Gelet op de goedkeuring van dat voorstel door het Interministerieel Comité van de Inspectie van financiën verleend op 13 februari 2004;"

Tweede tot achtste lid (welke leden het vijfde tot elfde lid worden)

De akkoordbevindingen van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges dienen in chronologische volgorde te worden vermeld.

Dispositief

Artikel 1

Het zou nauwkeuriger zijn om in plaats van "bedoeld in artikel 6" "bedoeld in artikel 6, § 5, tweede lid" te schrijven.

Bijlage

1. In de inleiding van de deontologische code staat het volgende vermeld :

"Elke inbreuk erop kan aanleiding geven tot tuchtsancties". Bijgevolg wordt aanbevolen om de bepalingen van die code zo nauwkeurig mogelijk te nummeren voor het geval tuchtvervolging wordt ingesteld.

2. Aangezien het niet-naleven van de deontologische code aanleiding kan geven tot tuchtstraffen, dient bij de redactie van die code de grootst mogelijke duidelijkheid te worden nagestreefd.

In het ontwerp zouden de volgende preciseringen aangebracht moeten worden :

naar aanleiding van een vraag betreffende de reikwijdte van de woorden "beleids- of beheersopdracht" in punt 1. De onafhankelijkheid - Onverenigbaarheden - eerste lid, heeft de gemachtigde van de Minister te kennen gegeven dat daarmee inzonderheid de leden van een raad van bestuur of van een beheerscomité of de uitoefening van een leidinggevende functie worden bedoeld; die precisering zou in het verslag aan de Koning moeten voorkomen; naar aanleiding van een vraag betreffende de reikwijdte van het woord "beleidsorgaan" in punt 1. De onafhankelijkheid - Onverenigbaarheden - tweede en derde lid, heeft de gemachtigde van de Minister de volgende uitleg verstrekt :

"Au niveau fédéral, la notion de "cabinet ministériel" est remplacée par les notions "cellules stratégiques", "Cellule de coordination générale de la politique" et "cellule de politique générale". Ce sont des organes stratégiques ministériels visés par l'arrêté royal du 19 juillet 2001 relatif à l'installation des organes stratégiques des services publics fédéraux et relatif aux membres du personnel des services publics fédéraux désignés pour faire partie du cabinet d'un membre d'un Gouvernement ou d'un Collège d'une Communauté ou d'une Région";

die precisering zou eveneens in het verslag aan de Koning moeten worden opgenomen.

Observations particulières

Préambule

Alinéa 1er nouveau (à insérer)

Il y a lieu d'insérer au titre de fondement légal de l'arrêté en projet un alinéa 1er rédigé comme suit :

"Vu l'article 51, alinéa 3, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions".

Alinéa 1er (devenant alinéa 2)

Il vaut mieux remplacer les mots "notamment l'article 6 tel que modifié par l'article 109 de l'arrêté royal" par les mots "notamment l'article 6, § 5, alinéa 2, inséré par l'arrêté royal [...] [la suite comme au projet]"

Alinéa nouveau (à insérer) (devenant alinéa 3)

Il y a lieu d'insérer un alinéa nouveau, devenant l'alinéa 3, qui sera rédigé comme suit :

"Vu la proposition du Conseil du Corps interfédéral de l'Inspection des finances du 15 janvier 2004."

Alinéa nouveau (à insérer) (devenant alinéa 4)

Il y a lieu d'insérer un alinéa nouveau, devenant l'alinéa 4, qui sera rédigé comme suit :

"Vu l'approbation de cette proposition par le Comité interministériel de l'Inspection des finances donnée le 13 février 2004."

Alinéas 2 à 8 (devenant alinéas 5 à 11)

Il convient de citer les accords des Gouvernements de Communautés et Régions et des Collèges dans l'ordre chronologique.

Dispositif

Article 1er

Au lieu d'écrire "visé à l'article 6", il serait plus précis d'écrire "visé à l'article 6, § 5, alinéa 2".

Annexe

1. Il est mentionné, dans l'introduction du Code de déontologie, que

"chaque infraction peut donner lieu à des sanctions disciplinaires". Il est dès lors recommandé de numéroter les dispositions de ce code de manière aussi précise que possible en cas de poursuites disciplinaires.

2. La violation du Code de déontologie pouvant donner lieu à des sanctions disciplinaires, il convient que ce code soit rédigé avec la plus grande clarté possible.

Les précisions suivantes devraient ainsi être apportées au projet :

interrogé sur la portée des mots "mission de direction stratégique ou de gestion" figurant au point 1. Indépendance - Incompatibilités - alinéa 1er, le délégué du ministre a indiqué que sont envisagés "notamment les membres d'un conseil d'administration ou d'un comité de gestion ou l'exercice d'une fonction dirigeante"; cette précision devrait figurer dans le rapport au Roi; interrogé sur la portée des mots "organe stratégique" figurant au point 1. Indépendance - Incompatibilités - alinéas 2 et 3, le délégué du ministre a donné l'explication suivante :

"Au niveau fédéral, la notion de "cabinet ministériel" est remplacée par les notions "cellules stratégiques", "Cellule de coordination générale de la politique" et "cellule de politique générale". Ce sont des organes stratégiques ministériels visés par l'arrêté royal du 19 juillet 2001 relatif à l'installation des organes stratégiques des services publics fédéraux et relatif aux membres du personnel des services publics fédéraux désignés pour faire partie du cabinet d'un membre d'un Gouvernement ou d'un Collège d'une Communauté ou d'une Région";

cette précision devrait également figurer dans le rapport au Roi.

3. De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse versie van de deontologische code zou moeten worden gecontroleerd. Bij wijze van niet-exhaustieve voorbeelden van discrepanties tussen beide versies, wordt op het volgende gewezen :

— wanneer in de Nederlandse tekst de woorden “inspecteur van financiën” staan, mag in de Franse tekst niet met het woord “il” worden gewerkt;

— in punt I “De onafhankelijkheid - Contacten met derden”, tweede lid, stemt de Franse uitdrukking “ne peut donner lieu à équivoque” niet overeen met de Nederlandse uitdrukking “een vermoeden hieromtrent doen ontstaan”.

4. Op redactioneel niveau moet het ontwerp van code op de volgende punten verbeterd worden :

— in het eerste lid van de inleiding dienen op de woorden “in zijn § 5” de woorden “, tweede lid” te volgen;

— in het derde lid van de inleiding dienen de woorden “van het Statuut van het Rijkspersoneel” te worden vervangen door de woorden “van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel”.

5. Aangezien de deontologische code een bijlage is bij het ontworpen besluit, dient ze te worden voorzien van de formule “Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van... houdende vaststelling...” alsook van dezelfde dag- en handtekening als het besluit zelf.

(1) Artikel 6, § 5, tweede lid, eerste zin, van het voornoemde koninklijk besluit van 28 april 1998.

(2) Artikel 6, § 5, tweede lid, tweede zin, van het voornoemde koninklijk besluit van 28 april 1998.

(3) En niet goed te keuren, zoals in het verslag aan de Koning wordt vermeld.

(4) In dit opzicht dient het vaststellen van rechtspositionele regels voor personeelsleden van overheidsdiensten, wat een exclusieve bevoegdheid van de Koning is en waarvan de afdeling wetgeving kennis dient te nemen krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, te worden onderscheiden van de volgende twee gevallen :

— het vaststellen van niet-rechtspositionele regels voor personeelsleden van overheidsdiensten;

— het vaststellen van beroepsethische regels voor personen die niet tot het overheidspersoneel behoren.

In beide laatstgenoemde gevallen is het zo dat, wanneer de wet aan een overheidsinstantie de bevoegdheid opdraagt om een autonome beslissing te nemen en de Koning ermee belast die beslissing goed te keuren, het koninklijk besluit houdende goedkeuring een handeling van hoog administratief toezicht is die niet van reglementaire aard is in de zin van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat een aanvraag om daarover advies uit te brengen niet ontvankelijk is (Zie bijvoorbeeld advies 26.708/3, dat op 9 december 1997 is gegeven over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 29 januari 1998 tot goedkeuring van het stagereglement van het Beroepsinstituut van Boekhouders; zie eveneens de arresten RvS nr. 105.673 van 19 april 2002 en nr. 144.181 van 4 mei 2005.

De kamer was samengesteld uit :

de heren :

Ph. Hanse, kamervoorzitter;

P. Liénardy, J. Jaumotte, staatsraden;

Mevr. C. Gigot, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer P. Liénardy.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. W. Vogel, auditeur.

De griffier,

C. Gigot.

De voorzitter,

Ph. Hanse.

3. Il convient de revoir la concordance entre les versions française et néerlandaise du Code de déontologie. À titre d'exemples non exhaustifs de divergences entre les deux versions linguistiques, il est relevé ce qui suit :

— lorsque le texte néerlandais utilise les mots “inspecteur van financiën”, il ne convient pas que le texte français utilise le mot “il”;

— au point I “L'indépendance”, “Contacts avec les tiers”, à l'alinéa 2, l'expression française “ne peut donner lieu à équivoque” ne correspond pas à l'expression néerlandaise “een vermoeden hieromtrent doen ontstaan”.

4. Sur le plan rédactionnel le projet de code devra être précisé sur les points suivants :

— dans l'Introduction, à l'alinéa 1er après les mots “dans son § 5”, il y a lieu d'ajouter les mots “alinéa 2”;

— dans l'Introduction, à l'alinéa 3, il convient de remplacer les mots “du Statut des agents de l'Etat” par les mots “de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat”.

5. Le Code de déontologie se présentant comme une annexe à l'arrêté en projet, il doit être revêtu de la formule “Vu pour être annexé à Notre arrêté du... fixant...” et mentionner les mêmes date et signature que l'arrêté lui-même.

(1) Article 6, § 5, alinéa 2, première phrase, de l'arrêté royal du 28 avril 1998 précité.

(2) Article 6, § 5, alinéa 2, deuxième phrase, de l'arrêté royal du 28 avril 1998 précité.

(3) et non pour approuver comme indiqué dans le rapport au Roi.

(4) Il convient de distinguer, sous cet aspect, l'adoption de règles statutaires pour des agents des services publics, qui relève de la compétence exclusive du Roi et dont la section de législation a à connaître en vertu de l'article 3, § 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, des deux cas suivants :

— adoption de règles non statutaires pour des agents des services publics;

— adoption de règles déontologiques pour des personnes ne relevant pas de la fonction publique.

Dans ces deux derniers cas, lorsque la loi investit une autorité du pouvoir de prendre une décision autonome et charge le Roi d'approuver cette décision, l'arrêté royal d'approbation est un acte de haute tutelle administrative, dénué de tout caractère réglementaire au sens de l'article 3, § 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, de sorte qu'une demande d'avis y relative est irrecevable (voir p. ex. l'avis 26.708/3 donné le 9 décembre 1997 sur un projet devenu l'arrêté royal du 29 janvier 1998 portant approbation du règlement de stage de l'Institut professionnel des comptables; voir également les arrêts C.E. n° 105.673 du 19 avril 2002 et n° 144.181 du 4 mai 2005.

La chambre était composée de :

MM. :

Ph. Hanse, président de chambre;

P. Liénardy, J. Jaumotte, conseillers d'Etat;

Mme C. Gigot, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. Liénardy.

Le rapport a été présenté par Mme W. Vogel, auditeur.

Le greffier,

C. Gigot.

Le président,

Ph. Hanse.

20 DECEMBER 2007. — Koninklijk besluit houdende vaststelling van de deontologische code van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op artikel 51, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten;

Gelet op het koninklijk besluit van 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën, inzonderheid op artikel 6, § 5, tweede lid, ingevoegd door het koninklijk besluit van 1 april 2003 tot vaststelling van het statuut van de leden van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën en tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 april 1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën;

Gelet op het voorstel van de Raad van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën van 15 januari 2004;

Gelet op de goedkeuring van dit voorstel door het interministerieel Comité van de Inspectie van financiën gegeven op 13 februari 2004;

Gelet op het akkoord van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 10 juni 2004;

Gelet op het akkoord van het College van de Franse Gemeenschapscommissie van 10 juni 2004;

Gelet op het akkoord van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004;

Gelet op het akkoord van de Waalse Gewestregering van 17 juni 2004;

Gelet op het akkoord van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 28 oktober 2004;

Gelet op het advies van de Inspectie van financiën, gegeven op 13 december 2006;

Gelet op het protocol nr. 138/1 van 13 maart 2007 van het sectorcomité 1;

Gelet op het advies van de Raad van State nr 42.902/4, gegeven op 21 mei 2007, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Begroting, en op advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De deontologische code van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën bedoeld in artikel 6, § 5, tweede lid van het koninklijk besluit van 28 april 1998 houdende organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën wordt vastgesteld volgens de bij dit besluit gevoegde tekst.

Art. 2. Onze Minister van Begroting is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 20 december 2007.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Begroting,
Mevr. F. VAN DEN BOSSCHE

Bijlage

DEONTOLOGISCHE CODE
VAN HET INTERFEDERAAL KORPS
VAN DE INSPECTIE VAN FINANCIËN

INLEIDING

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 28.04.1998 tot organisatie van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën, zoals gewijzigd, bepaalt in zijn § 5, tweede lid : "De Raad stelt een deontologische code op. Deze code wordt door het Comité goedgekeurd".

Deze opdracht ligt in de lijn van een zeer algemeen streven naar een meer ethische werking van de overheidsdiensten.

Zeer algemeen steunen de principes op de plichten die voortvloeien uit onder meer de artikelen 10 en 11 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, met vooral de nadruk op:

1. de onafhankelijkheid;
2. de loyaliteit;
3. het plichtsbewustzijn.

20 DECEMBRE 2007. — Arrêté royal fixant le code de déontologie du Corps interfédéral de l'Inspection des finances

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'article 51, alinéa 3, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions;

Vu l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps interfédéral de l'Inspection des finances, notamment l'article 6, § 5, alinéa 2, inséré par l'arrêté royal du 1er avril 2003 fixant le statut des membres du Corps interfédéral de l'Inspection des finances et modifiant l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps interfédéral de l'Inspection des finances;

Vu la proposition du Conseil du Corps interfédéral de l'Inspection des finances du 15 janvier 2004;

Vu l'approbation de cette proposition par le Comité interministériel de l'Inspection des finances, donnée le 13 février 2004;

Vu l'accord du Gouvernement de la Communauté germanophone, donné le 10 juin 2004;

Vu l'accord du Collège de la Commission communautaire française, donné le 10 juin 2004;

Vu l'accord du Gouvernement flamand, donné le 11 juin 2004;

Vu l'accord du Gouvernement de la Région wallonne, donné le 17 juin 2004;

Vu l'accord du Collège réuni de la Commission communautaire commune, donné le 28 octobre 2004;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 13 décembre 2006;

Vu le protocole n° 138/1 du 13 mars 2007 du comité de secteur 1;

Vu l'avis du Conseil d'Etat n° 42.902/4, donné le 21 mai 2007, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre du Budget et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Le code de déontologie du Corps interfédéral de l'Inspection des finances visé à l'article 6, § 5, alinéa 2, de l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps interfédéral de l'Inspection des finances est établi conformément au texte annexé au présent arrêté.

Art. 2. Notre Ministre du Budget est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 20 décembre 2007.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre du Budget
Mme F. VAN DEN BOSSCHE

Annexe

CODE DE DEONTOLOGIE
DU CORPS INTERFEDERAL
DE L'INSPECTION DES FINANCES

INTRODUCTION

L'article 6 de l'arrêté royal du 28 avril 1998 portant organisation du Corps interfédéral de l'Inspection des finances, tel que modifié, stipule dans son § 5, alinéa 2 que : " Le Conseil établit un code de déontologie. Ce code est approuvé par le Comité ".

Cette mission s'inscrit dans la tendance générale de recherche d'un fonctionnement plus éthique des services publics.

Les principes se basent globalement sur les devoirs qui découlent entre autre des articles 10 et 11 de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat. L'accent est surtout mis sur :

1. l'indépendance;
2. la loyauté;
3. la conscience professionnelle.

De inspecteur moet zich afzijdig houden van elk gedrag dat deze plichten schendt maar ook van elk gedrag dat de verdenking zou kunnen doen ontstaan dat de plichten in het gedrag zouden kunnen komen.

Elke inbreuk erop kan aanleiding geven tot tuchtsancties.

Artikel 46 van de gecoördineerde wetten van 17.07.1991 op de Rijkscomptabiliteit bepaalt : "De administratieve en begrotingscontrole wordt uitgeoefend door het ministerieel Comité voor begroting en de minister die de begroting onder zijn bevoegdheid heeft, bijgestaan door de Inspecteurs van Financiën, die de functie vervullen van budgettaire en financiële raadgever van de minister bij wie ze geaccrediteerd zijn".

Artikel 51 van de bijzondere wet van 16.01.1989 (...) betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten voegt eraan toe : "De Gemeenschappen en de Gewesten organiseren een eigen administratieve- en begrotingscontrole en doen daartoe een beroep op inspecteurs van financiën die hen ter beschikking worden gesteld en onder hun gezag staan.

De inspecteurs van financiën stellen hun verslagen op in volle onafhankelijkheid en delen deze alleen mee aan de regering waaronder ze ressorteren (...)".

De inspecteurs van financiën vervullen dus een driedubbele rol.

In de eerste plaats zijn ze de financiële en budgettaire raadgevers van de ministers bij wie ze zijn geaccrediteerd. In deze hoedanigheid handelen zij in naam en voor rekening van deze ministers.

Daarnaast staan zij als controleurs de ministers of de leden van de Regering bevoegd voor begroting en ambtenarenzaken, bij.

Tenslotte zijn zij, via rechtstreekse bevoegdheidstoekenning, belast met de controle van de ordonnateurs.

Het relatief gewicht van deze functies varieert volgens de Regering waarbij de inspecteur van financiën is geaccrediteerd.

De principes in deze code zijn van toepassing op de drie luiken van de opdracht van de Inspectie van financiën.

I. DE ONAFHANKELIJKHEID

De inspecteur van financiën oefent zijn advies- en controlefunctie in volle onafhankelijkheid uit. Deze onafhankelijkheid wordt beschermd door de bijzondere wet en is essentieel voor de functie.

De inhoud van het advies mag niet worden beïnvloed door een druk van buiten af of van de persoon die het advies vraagt. Indien deze druk een buitensporig karakter aanneemt (bijv. dreiging, afpersing, enz...) dan meldt hij dit aan de Korpschef.

Indien deze druk een persoonlijk karakter heeft, kan de inspecteur van financiën zich laten vervangen (door de vervanger aangeduid ingeval van afwezigheid).

A. VERBODSBEPALINGEN

1. Hij vermijdt belangenconflicten, zowel reële als vermeende, zowel rechtstreekse als onrechtstreekse. Telkens als een verdenking zou kunnen ontstaan op dit vlak, moet hij zich laten vervangen.

2. Hij weigert giften en voordelen van welke aard ook, die ertoe kunnen leiden zijn onafhankelijkheid in het gedrag te brengen.

3. Hij onthoudt zich van activiteiten die zijn integriteit en de waardigheid van de functie schade zouden kunnen berokkenen.

B. ONVERENIGBAARHEDEN

1. Het vervullen van een beleids- of beheersopdracht bij een instelling of een organisatie waarbij de inspecteur van financiën zijn adviserende of controlerende taak uitoefent.

2. Het opnemen van de functie van inspecteur van financiën binnen hetzelfde bevoegdheidsdomein als deze waarbij hij lid was van een ministerieel beleidsorgaan of kabinet of een beleids- of beheersopdracht uitoefende en dit binnen de eerste twee jaar na het beëindigen van bovenvermelde opdrachten.

3. Zijn functie uitoefenen bij een minister waarbij de inspecteur van financiën een functie heeft vervuld als lid van een beleidsorgaan of een kabinet.

L'inspecteur doit se garder de tout comportement violent ces obligations, ou qui pourrait laisser à penser que leur respect pourrait être compromis.

Chaque infraction peut donner lieu à des sanctions disciplinaires.

L'article 46 des lois coordonnées du 17 juillet 1991 sur la Comptabilité de l'Etat stipule que : " Le contrôle administratif et budgétaire est exercé par le comité ministériel du budget et le Ministre qui a le Budget dans ses attributions assistés par les Inspecteurs des Finances, qui assument la fonction de conseiller budgétaire et financier du Ministre auprès duquel ils sont accrédités".

L'article 51 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 (...) relative au financement des Communautés et Régions complète comme suit : " Les Communautés et les Régions organisent un contrôle administratif et budgétaire pour ce qui les concerne et disposent à cette fin d'inspecteurs des finances, qui, mis à leur disposition, sont placés sous leur autorité.

Les inspecteurs des finances rendent leurs avis en toute indépendance, et ne communiquent ceux-ci qu'au Gouvernement auprès duquel ils sont accrédités (...)" .

Les inspecteurs des finances remplissent donc un triple rôle.

En premier lieu, ils sont les conseillers financiers et budgétaires des ministres auprès desquels ils sont accrédités. A ce titre, ils agissent au nom et pour compte de ces ministres.

Ensuite, ils sont également des contrôleurs qui assistent les ministres ou les membres du Gouvernement chargés du budget et de la fonction publique.

Enfin, ils sont, via attribution directe de compétences, chargés du contrôle des ordonnateurs.

L'importance relative de ces fonctions varie selon le Gouvernement auprès duquel l'inspecteur des finances est accrédité.

Les principes du présent code s'appliquent aux trois volets de la mission de l'Inspection des finances.

I. L'INDEPENDANCE

L'inspecteur des finances exerce sa fonction de conseil et de contrôle en toute indépendance. Cette indépendance est protégée par la loi spéciale et est essentielle pour la fonction.

Le contenu de l'avis ne peut être influencé par des pressions de l'extérieur ou de la personne qui demande l'avis. Si ces pressions prennent un caractère excessif (par ex. : menace, chantage, etc...), il en avise le Chef de corps.

Si ces pressions revêtent un caractère personnel, l'inspecteur des finances peut se faire remplacer (par un suppléant désigné pour cas d'absence).

A. INTERDICTIONS

1. Il évite les conflits d'intérêt réels ou supposés, directs ou indirects. A chaque fois qu'un doute en la matière pourrait exister, il doit se faire remplacer.

2. Il refuse les cadeaux et les avantages quels qu'ils soient, qui pourraient être de nature à menacer son indépendance.

3. Il s'abstient de toute activité qui pourrait porter préjudice à son intégrité ou à la dignité de la fonction.

B. INCOMPATIBILITES

1. Accomplir une mission de direction stratégique ou de gestion dans une institution ou une organisation vis à vis de laquelle l'inspecteur des finances exerce sa tâche de conseil et de contrôle.

2. Exercer la fonction d'inspecteur des finances dans le domaine des compétences où il a été membre d'un organe stratégique ou d'un cabinet ministériel, ou dans lequel il a exercé une mission de direction stratégique ou de gestion, et cela pendant les deux premières années qui suivent la fin des fonctions susmentionnées.

3. Exercer la fonction d'inspecteur des finances auprès d'un ministre auprès duquel il a rempli des fonctions comme membre d'un organe stratégique ou d'un cabinet.

C. OBJECTIVITEIT

1. De inspecteur van financiën onderzoekt de dossiers op een onpartijdige en objectieve wijze. Hij onderbouwt zijn adviezen en rapporten met controleerbare en objectieve elementen, dit met het algemeen belang voor ogen.

2. Hij onthoudt zich van kritische beschouwingen over fysieke personen die als een persoonlijke aanval te beschouwen zijn.

D. CONTACTEN MET DERDEN

1. Contacten met derden mogen niet van aard zijn om de objectiviteit te schaden of een comparatief voordeel te bieden aan de betrokken partijen.

2. Evenmin mag de inspecteur van financiën door zijn houding enige dubbelzinnigheid hieromtrent doen ontstaan.

II. DE LOYALITEIT

1. De inspecteur van financiën vervult zijn taak te goeder trouw, op een constructieve wijze met naleving van wetgeving en reglementering en in functie van het algemeen belang.

2. Hij stelt zich loyaal op ten aanzien van de bevoegde autoriteiten en zijn collega's.

Wat dit laatste betreft, respecteert hij de bevoegdheidsverdeling zoals ze werd vastgesteld.

3. Hij spreekt af met zijn collega's op stuk van de materiële organisatie van de dienst en geeft hun de nodige informatie. Hij onthoudt zich van elke kwetsende opmerking ten aanzien van een collega of ten aanzien van het Korps.

4. Bij het vervullen van zijn opdracht streeft de inspecteur van financiën naar continuïteit en coherentie ten aanzien van de geldende praktijk.

Een afwijkende stellingname vereist een adequate verantwoording.

5. De inspecteur van financiën is gehouden tot professionele discretie.

a. Dit heeft betrekking op alle feiten en gegevens waarvan hij kennis heeft gekregen naar aanleiding van de uitoefening van zijn functie.

b. Dit geldt ook voor de uitgebrachte adviezen tenzij de bevoegde minister zijn goedkeuring met hun bekendmaking heeft gegeven.

Voor de uitgebrachte adviezen en verslagen houdt de inspecteur van financiën zich aan de gebruikelijke verspreiding.

III. HET PLICHTSBEWUSTZIJN

1. Bij de uitoefening van zijn taak doet de inspecteur van financiën beroep op zijn kennis, zijn bekwaamheid en ervaring.

2. Hij heeft de plicht zich voortdurend bij te scholen om deze noodzakelijke kwaliteiten op een voldoende peil te houden teneinde de efficiëntie en de effectiviteit van zijn prestaties te blijven waarborgen.

3. Gebruik van relevante gegevens, kritische reflectie, objectieve overwegingen en logisch denken zijn noodzakelijke voorwaarden bij adviezen en verslagen.

4. De inspecteur van financiën is voldoende beschikbaar voor de dienst, rekening houdend met de hoge particuliere eisen van de functie.

5. Hij beijvert zich om zijn adviezen en zijn rapporten binnen een redelijke termijn te verstrekken rekening houdend met prioriteiten en noodzakelijke kwaliteitseisen van het gevraagde advies of rapport.

Gezien om te worden toegevoegd bij het koninklijk besluit van 20 december 2007 houdende vaststelling van de deontologische code van het interfederaal Korps van de Inspectie van financiën.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Begroting,
Mevr. F. VAN DEN BOSSCHE

C. OBJECTIVITE

1. L'inspecteur des finances examine les dossiers d'une façon impartiale et objective. Il appuie ses avis et rapports sur des éléments vérifiables et objectifs, et cela dans la perspective de l'intérêt général.

2. Il s'abstient d'émettre des considérations critiques directes sur les personnes qui sont à considérer comme des attaques personnelles.

D. CONTACTS AVEC LES TIERS

1. Les contacts avec les tiers ne peuvent être de nature à porter préjudice à l'objectivité ni offrir un avantage comparatif aux parties concernées.

2. L'attitude de l'inspecteur des finances ne peut donner lieu à équivoque.

II. LOYAUTE

1. L'inspecteur des finances remplit sa tâche de bonne foi, d'une manière constructive en appliquant la législation et la réglementation et en fonction de l'intérêt général.

2. Il se comporte loyalement à l'égard des autorités compétentes et de ses collègues.

En ce qui concerne ce dernier point, il respecte le partage de compétences comme il a été fixé.

3. Il convient avec ses collègues de l'organisation matérielle du service et leur donne les informations nécessaires. Il s'abstient de toute remarque désobligeante à l'égard d'un collègue ou du Corps.

4. Dans l'accomplissement de sa mission, l'inspecteur des finances recherche la continuité et la cohérence à l'égard des pratiques en vigueur.

Une prise de position divergente exige une justification adéquate.

5. L'inspecteur des finances est tenu à la discrétion professionnelle.

a. Cela concerne tous les faits et données dont il a pris connaissance dans l'exercice de sa fonction.

b. Ceci vaut également pour les avis émis sauf lorsque le ministre compétent a marqué son accord sur leur divulgation.

En ce qui concerne les avis et rapports émis, l'inspecteur des finances s'en tient à la diffusion d'usage.

III. CONSCIENCE PROFESSIONNELLE

1. Dans l'exercice de sa fonction, l'inspecteur des finances fait appel à ses connaissances, sa compétence et son expérience.

2. Il a le devoir de se perfectionner de manière continue afin de garantir un niveau de qualité suffisant pour exercer ses prestations de manière efficiente et efficace.

3. L'utilisation de données pertinentes, la réflexion critique, l'objectivité dans les considérations et le raisonnement logique sont des conditions nécessaires pour la rédaction des avis et des rapports.

4. L'inspecteur des finances est suffisamment disponible pour le service, compte tenu des hautes exigences qui sont propres à la fonction.

5. Il s'emploie à fournir ses avis et ses rapports dans des délais raisonnables en tenant compte des priorités et des exigences de qualité liées à l'avis ou au rapport demandé.

Vu pour être annexé à l'arrêté royal du 20 décembre 2007 fixant le code de déontologie du Corps inter fédéral de l'Inspection des finances.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre du Budget,
Mme F. VAN DEN BOSSCHE